

РЕШЕНИЕ

№ 5788

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С. Димитров, като разглежда дело номер **5097** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на П. Ж. В. чрез адв. Д. И. срещу
решение на СРС, НК, 7-ми състав по НАХД 17074/2011г. С решението е
потвърдено наказателно постановление № АП 1637 от 06.06.2011г. на началник
АНД отдел „Пътна полиция”, в частта, в която на В. за извършване на нарушение
по чл. 174, ал.3 от ЗДвП- отказ да бъде тествана за употреба на алкохол, е
наложена глоба в размер на 500 лв. и лишаване от право на управление на МПС–
административно наказание по чл.174, ал. 3 от ЗДвП. Като касационно
основание е посочено, че процесуалните нарушения при издаване на НП водят до
незаконосъобразност по отношение на всички негови части. Твърди се също, че в
следствие на особеното емоционално състояние, в което се е намирала В., същата
не е могла временно да разбира последиците от действията си и поради това
нарушението не е извършено виновно. Иска се съдът да отмени решението на
СРС в частта, в която наказателното постановление /НП/ е потвърдено.
Ответникът по жалбата Столична дирекция на вътрешните работи – отдел “Пътна
полиция” не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни
основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С решение на СРС, НК, 7-ми състав, по НАХД 17074/2011г. е потвърдено НП № АП 1637 от 06.06.2011г. на началник АНД отдел „Пътна полиция”, в частта, в която на В. е наложена глоба в размер на 500 лв и лишаване от право на управление на МПС – административно наказание по чл.174, ал. 3 от ЗДвП за нарушение по същия член.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ - П. В. отказва да бъде проверена за употреба на алкохол с дрегер, като отказът е отразен в АУАН И НП. В следствие е издаден талон за медицинско изследване №0337629 за 1-ва МБАЛ, като В. не се явява в посоченото заведение за вземане на кръвна проба. От събраните по делото гласни доказателства става ясно, че жалбоподателката се е намирала в особено емоционално състояние.

При постановяване на решението СРС не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на жалбоподателката не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на жалбоподателя, разпитал е свидетели, включително очевидци е изложил мотиви защо възприема свидетелските показания.

Във връзка с доводите на касатора за цялостна незаконосъобразност на процесното НП се констатира, че в частта, в която последното е оставено в сила, не са налице нарушения по процедурата по издаването на НП по ЗАНН и по изписването на нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП. НП съдържа всички необходими реквизити, посочени в ЗАНН, издадено е от компетентен орган, налице е съответствие между АУАН и НП по отношение на описването на нарушението по чл. 173, ал. 3 от ЗДвП. Незаконосъобразността на отменената част не касае НП в цялост.

Относно аргументите, че с оглед специфичното емоционално състояние, в което се намирала, В. не е разбирала последиците от действията си:

СРС е изградил обоснован извод, че от всички събрани доказателства е установено по категоричен начин осъществяване на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.174,ал.3 от ЗДвП- отказ на касатора да бъде изпробван за алкохол с техническо средство. Нарушението е доказано по несъмнен начин, което сочи правилно ангажирана административно- наказателна отговорност на В.. Особеното емоционално състояние на В. не е пречка жалбоподателката да формира и обективира съзнателен отказ да се подчини на разпорежданията на контролните органи. Поради това състоянието ѝ следва да се счете като смекчаващо, а не като изключващо вината обстоятелство.

При отмерване на наказанието, административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване, а също така и с емоционалното състояние на жалбоподателката и е наложил санкции-лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и глоба в размер на 500 лева- на минимума, предвиден в закона.Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна

проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 7-ми състав по НАХД 17074/2011г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.